

1926-12-11

SENDER

Johanne Christine Larsen

RECIPIENT

Astrid Warberg-Goldschmidt

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Brevet er dateret "Mandag Aften
December 1926". Datoen ses af
poststemplet

General comment:

Johanne C. Larsen lånte en
presenning, som Andreas/Puf Larsen
brugte til familiens bil. Hun pakkede
noget af sin afdøde mors sengelinned
ind i den og sendte pakken til Astrid
Warberg-Goldschmidt (sagen omtales
i 1926-11-19 Johanne C. Larsen til
Astrid Warberg-Goldschmidt).
Ruttevit kendes ikke.

Agrarens "Gaaen i Byen": Adolf
Larsen/Agraren var kvartalsdranker og
forsvandt af og til fra hjemmet i
dagevis.

Ina/Sjums Goldschmidt og Adam
Afzelius blev gift 1926. Som det
fremgår "mellem linjær" i brevet,
ventede parret barn, da de blev gift.
Wilhelmine Berg/Tante Mis fyldte 70
21. dec. 1926

Christian Caspersen blev kaldt Max.
Den omtalte alpeviol var til Laura
Warbergs grav. Historien er omtalt i et
andet brev fra perioden.

Sender's location:

Kjerteminde

Sender info (seal, address, etc.):

Bynavnet er skrevet på kuvertens
bagside

Recipient's location:

Rolfsvej 17 København

Recipient info (Transcript, Inscription,
etc.):

Adressen er skrevet på kuvertens
forside

Mentioned people:

- Afzelius

Adam Afzelius
Wilhelmine Berg
Louise Brønsted
Christian Caspersen
Alfred Goldschmidt
Henriette Goldschmidt
Ina Goldschmidt
Selmar Goldschmidt
Adolph Larsen
Alhed Larsen
Andreas Larsen
Ellen Sawyer
Janna Schou
Laura Warberg
Erik Warberg Larsen
Laura Warberg Petersen

Archive:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB8394

Trykt udgave:
Nej

Provenance:
Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg Petersen

TRANSCRIPTION

[Med blæk på kuvertens forside:]

Fru Astrid Warberg

Rolfsvej No 17.

Kjøbenhavn

F.

[Med blyant på kuvertens forside:]

11 December 1926

[Med kuglepen på kuvertens forside:]

11-4-2000

(Bibbe)

[Med blæk på kuvertens bagside:]

JWarberg Larsen

Kjerteminde

[I brevet:]

Mandag Aften

December 1926.

Kæreste lille Dis!

I Aftes øvede jeg det Storværk at skrive et Kæmpebrev til Luggie - Julebrev! har du skrevet? - mon jeg skulde forsøge i Aften til dig, skønt det næppe bliver det Format som i Aftes.

Som jeg var vred paa mig selv over at jeg ikke havde skrevet straks igen da du spurge om Pufs Pressending vore Breve krydsedes jo, og da jeg spurgte Puf, sagde han at det maatte godt vente til Jul, søde Dis, saa havde du sparet den Udgift. Og Chokoladen baade dulmede og gjorde det værre!! Men hvor den smagte! Fra os alle faar du saa mange Tak for den - og fra mig for Tobakken, lige passende til Valgaftenen eller V-natten, jeg holdt det neml. ud til Kl halv 3 - ja den var 3 da jeg kom hjem. Hvor vi dog fik Høvl. -

Her er for Resten en levende Aften! Tinge og Kolleger deltager i en Række Landbrugsforedrag her i Kjeretm. Bibbe mødte dem i Eft. da de kom cyclende og hun inviterede dem alle tre til Aftensmad. Jeg havde netop Kød liggende og lavede dem en god Boeuf, dertil Blomkaal og Porrer. Nu har vi nydt Kaffen og de er gaaet ind i Spillestuen hvorfra høres snart Musik og snart drønende Lattersalver. - Den ene har ikke været her før, en Bondeka'l fra Nordfyen, men den anden Ruttevit fra Letland er jo snart gammel i Gaarde; han har et Smil saa henrivende at jeg bliver glad hver Gang jeg ser det. Han skal hjem til Julen om nogle faa Dage og er henrykt - men jeg har vist skrevet om ham?

Mon jeg har takket dig for dit sidste Brev - nej, da havde jeg jo lige skrevet; det var rigtignok et interessant Brev og saa dejligt at høre om alt det, du havde faaet; jeg kan ogsaa lige tænke mig, hvor det maa have været rart at faa de yndige Sengeklæder, tænk alt ["I" i ordet overstreget] lille Nus nu ligger varmt og blødt og du selv! Du spørger om jeg har nok - ja jeg har tidligere faaet af Mor ["af Mor" indsat over linjen] baade en Underdyne og saa en Overdyne som Agraren ligger med; jeg selv har 2 Vattæpper og et Uldtæppe, det er eviggodt, og jeg har Masser af Dun liggende der venter paa Vaar; hvorlænge de faar vente, det ved vi saa'tte..

Fredag

Videre naaede jeg ikke og nu har jeg imidlertid faaet dit lange Brev som du skal have tusind Tak for. Det er saa underligt - men et velkendt Fænomen - at man faar Ro i Sindet naar det indtræffer som man længe har gaaet i Angst for. Jeg kender det bl.a. fra Agr.s gaaen i Byen. Men selv om dette med lille Sjums har givet dig mere Ro, saa er det dog meget slemt; de er da for unge - ja det kunde nu endda blive godt, men der er aldrig Harmoni i at skabe Hjem naar andre skal yde al Økonomien; det er heller ikke pænt af dem at volde dig al den Sorg og Bekymring og at lille Sjums ikke kan indse, hvor hun faar dig til at staa skidt i det overfor Alfred og hele den Familie - og nogle af vores Familie med for Resten! Jeg vil heller ikke sige at det bidrager til at forøge Elles og min i Forvejen meget svage Sympati for Adam Afz. Men Gud give at vi ser for strængt paa ham, det ønsker vi da saa inderlig for lille Sjumses Skyld! Hvordan vil Alfred tage det, tror du? Hvis han nu slog fra - og ikke vilde yde Bidrag til dem, hvad saa? Elle og jeg faar os mangan bekymret Samtale om det hele og vi er mægtig kede af det - men mest for dig, de unge har sandsynligvis med fuldt Overlæg fremkaldt Situationen - hvis det er, kan man jo alle knappest have saa ondt af det for dem.

Hvad siger Fru Afzelius, den anden vordende Bedstemor? hende har du slet ikke nævnt.

Vær nu saa sød lille Dis, naar du hører, hvad Alfred siger til det, saa at sende mig et Par Ord, for jeg er knusende spændt paa det.

Tak fordi du skrev om Tante Mis jeg vil nøjes med at skrive, jeg kan ikke lave noget i nogenlunde Retning ud over det strængt nødvendige.

Alhed fik straks sine Løjerter, Bibbe leverede hende dem egenhændig, Strømperne vidste jeg intet om, Bibbe siger nu at hun tog dem ikke med, da hun kunde se de ikke passede ham. - Nej, du havde ikke før ["før" indsat over linjen] skrevet om at I havde været hos Max; hvordan mon han har det, den gamle Ka'!

Pakken kostede mig intet. Jo, du kan tro jeg pakkede op straks, for jeg

snusede jo efter Brev - jeg skal gjerne besøge Alpeviol - hvid? Dit lille
Kors staar endnu og er med i det smukke Vinterarrangement derude. Mon
jeg har skrevet om det?? Nu maa jeg til Byen. Vi vadskede Stork i Gaar
og alle- [teksten fortsætter øverst s. 1; på hovedet] rede nu ved 5 Tiden er
langt over Halvdelen af Strygetøjet strøget. Tænke sig en Decembervask!
[Indsat øverst s. 4; på hovedet:] Hils din store og din lille! Og saa mange
Hilsner til dig selv fra din Junge.

11 December 1926



Fru Astrid Warberg
Rølfesvej № 17.

F.

Kjøbenhavn

11-4-2000
(Bibliu)

Wahleg Larsen
Kjellerminde

BB8394



1 Mandag Aften
Decemb. 1925.
Kære lille din
nu er det 5.11.25

I Aften sendte jeg det Storvask af skrive
et Kampelbre til Lasse - julebre!
har du skrevet? - nu jeg skrevde for-
søge i Aften til dig, skint det næppe
bliver det fornuft at søge i Aften.

Som jeg var vred paa mig selv over
at jeg ikke havde skrevet straks igen
da du spurte om Paps Presendings
vore Breve Krydsedes jo, og da jeg
spurgte Puf, sagde han at det
maatte godt vente til jul, så
dis saa havde du sparet den lidt
gift. Og chokoladen havde du
med og gjorde det værre!! Men
hvad den smagte! Tra os alle
faar du saa mange Tak for
den - og for mig for Tabakken,
lige gassende til Valgaffenen
eller V. natten, jeg troede næst
ved til at holde 3 - ja den var
3 da jeg kom hjem. Hvor vi dog
fik Høvl.

Her er for Resten en levende
Aften! Tunge og kolde betragter i
en Række sandhedsfredra-
ber i Hjerten. Bille mistede
i 5 ft. da de kom cyclende og
liden imidlertid den alle tre
til Aftenmad. Jeg havde netop
købt liggende og havde den
en god Bækk, der til Blom-
kaal og Porree. Nu har vi

nyddt Kaffen og de en
gaaet ned i Spillestuen
hvor fra deres smaa Mø-
der og smaa drøende
Selskaber. - Den ene har
ikke været her for, en Børn-
kørl fra Nordkysten, men
den anden. Ruskivit fra
Landskabet er jo smaa gæster
i Gaarden, han har et
smukt saa leuvinde af
juleliver ghat lever bare
i de det. Han skal lige
til pelen om nogle få dage
og er leuvinde men jo har
vist skrevet an lang.
Man har tabbet d.
for det sidste Brev - nej, da har
jo sig skrevet, det var rigt-
nok et interressant Brev af
saadagligt at høre om alt det,
du har været færdig, jo kan ogsaa
lige tænke sig, hvor det smaa
har været rart at få de
nydige, fine blade, tænke at
hille Nies mit ligesom værdt og
helt og det selv! Du spørger
om j. Højeste - ja, jo har tidlige
færdig haade en Munderdyne
og saa en Børndyde van Børn
ligge med, jo selv har 2 Vædder
og et Vædder, det er en god
og jo har Masser af den ligende
den reuter paa Vaar, hvorlængde
de paa reuter, det vil vi saa se.

Bidsa

Videne naader jo ikke og nu har
imidlertid færdig det lange. Men
saa du skal have tusind Tak for
det og saa undskyldt - men et vel-
kommet færdig. I al man paa Ro
i Rindet naar det indtræffer saa
man har har gaaet i Angst for
jo paa den kelt bl. h. fra h. gæster
Nyen. Men selv har det alle smaa
lille Spunns har givet de mere
Ro, saa er det dog meget glæde,
de er da for unge - ja det kunde
nu endda blive godt, men der
aldrig Harmoni i det store Hjem
nået andre skal yde af Hjem
nået, det er heller ikke paa
af dem at vædde d. al den
Sag og Bekymring og det lille Hjem
ikke kan bide, hvor liden færdig
vil at staa skidt i det overført
af det og hille den Familie - og
måske af mere Familie med for
Resten! jo vil heller ikke sig at
det lidlige vil at jagge lilles
og min i Tornejen smukt svage
Sympati for Adam af. Men
hvis gine at vi ser for viden
paa ham, det prøver vi da
under: for hille paa, Høje!
Hvordan vil det tag det, tra
du? Hvis han nu selv fra - og ikke
vilde ofte Bidsa, vil den, hvad
saa? lille og jo paa 5 mager.
helt paa Rindet og det hille
og vi har gaaet Bidsa af det - men
med for det, de unge har sagt.

1887
mange skide her ned, ser fra den
stik den over, der ligger i den
synligvis med mest Oueløst, men
kaldet Situationen - hvis det
er, kan man jo alle knapper
have saa ondt af det for dem.
Hvad siger du afsluttes, den
anden vordende Redstemmer?
Hende kan du slet ikke naemt.
Var du saa slet lille, saa
du bliver, hvad afslut sig til
det, saa at sende mig et Par
Ord, for jeg er knurrende spændt
paa det.

Tak fordi du skrev an Tante Min
i vil rigtig meget at skrive, jeg
kan ikke have noget i nogen
samhelst Retning, men over det
strænger nødvendige.

Allet fik straks sine Løjter,
Bilke leverer hende den egen-
hændig Stræpene vidste jeg ikke
om, Bilke siger nu at hun kjender
ikke met, da hun kunde se de
ikke passer hvar. - Nej, du
kan ikke skænket an at Thar
været hos Max. hvordan man kan
har det, den gamle Karl?

Takken bærer mig indet. Jo, du kan
tro jeg pakkede op straks, for jeg ønskede
jo efter Brev. - Skal gerne be-
sørge alperiet - hvad? Slet ikke
Kors staa endnu og er met i det
smukke Vinterarrangement
derude. Man kan skænket an
det? Nu maa jeg til Byen
Vi vasker Hovvask i Gaar og alle.